

HOMÍLIA POČAS PRVÝCH VEŠPIER NA SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY 31.12.2013

Vatikán 31. decembra (RV) Svätý Otec ako zvyčajne v posledný deň roku predsedal vo Vatikánskej bazilike sláveniu prvých vešpier Slávnosti Panny Márie Bohorodičky. Obrad liturgie hodín sa začal o 17:00 h. Pápež František sa prihovoril prítomným v homílii. Po obrade vešpier nasledovala eucharistická adorácia a slávnostný spev Te Deum na poďakovanie za rok 2013. Po skončení ďakovnej pobožnosti si Svätý Otec uctil tajomstvo Kristovho narodenia z Panny Márie pred betlehemom na Námestí sv. Petra.

Homíliu Svätého Otca prinášame v plnom znení:

„Apoštol Ján definuje terajší čas presným spôsobom: «Je tu posledná hodina» (1 Jn 2,18). Toto vyjadrenie, ktoré je súčasťou omše 31. decembra má ten význam, že s Božím príchodom do dejín sa už nachádzame v „posledných“ časoch, po ktorých záverečným úsekom bude druhý a definitívny príchod Krista.

Prirodzene, hovorí sa tu o kvalite času, nie o kvantite. S Ježišom nastúpila „plnosť“ času, plnosť významu a plnosť spásy. A nebude už nejaké nové zjavenie, ale naplno sa prejaví to, čo už Ježiš zjavil. V tomto zmysle sme v „poslednej hodine“. Žiadny moment nášho života nie je provizórny, je definitívny, a každý náš čin v sebe obsahuje večnosť. V skutočnosti, odpoveď, ktorú dnes dáme Bohu, ktorý nás miluje v Ježišovi Kristovi, ovplyvňuje našu budúcnosť.

Biblická a kresťanská vízia času a dejín nie je cyklická, ale priamočiara: je to putovanie, ktoré sa uberá smerom k završeniu. Rok, ktorý uplynul, nás teda neprivádza k realite, ktorá sa končí, ale k realite, ktorá sa naplňuje. Je to ďalší krok smerom k cieľu, ktorý stojí pred nami: k cieľu nádeje, cieľu šťastia, pretože sa stretáme s Bohom, dôvodom našej nádeje a zdrojom nášho šťastia.

Zatiaľ čo sa rok 2013 blíži k záveru, zhrňme, zozbierajme si akoby do košíka dni, týždne, mesiace, ktoré sme prežili, aby sme všetko obetovali Pánovi. A odvážne sa spytujme sami seba: Ako sme prežili čas, ktorý nám on daroval? Použili sme ho predovšetkým pre seba samých, pre naše záujmy, alebo sme ho dokázali stráviť aj pre druhých? Koľko času sme vyhradili „zotrúvaniu s Bohom“, v modlitbe, v tichu, v adorácii?

A potom my, rímski obyvatelia, uvažujme nad týmto mestom Rím. Čo sa udialo v tomto roku? Čo sa deje a čo sa stane? Aká je kvalita života v tomto meste? Záleží na každom z nás! Aká je kvalita našej občianskej príslušnosti? Prispeli sme v tomto roku k tomu, aby bol náš „malý kút“, obývatel'ný, upravený, pohostinný? Tvár mesta je skutočne ako mozaika, ktorej kúskami sú všetci, ktorí v ňom žijú. Iste, kto je poverený autoritou, má väčšiu zodpovednosť, ale každý z nás je spoluzodpovedný, v dobrom i v zlom.

Rím je mesto jedinečnej krásy. Jeho duchovné a kultúrne dedičstvo je mimoriadne. Napriek tomu aj v Ríme je veľa ľudí, poznačených biedou materiálnou i morálnou, ľudí chudobných, nešťastných, trpiacich, ktorí hovoria do svedomia každého obyvateľa. V Ríme azda viac cítiť ten silný kontrast medzi prostredím majestátnym, plným umeleckej krásy, a sociálnou núdzou tých, ktorí sú na tom horšie.

Rím je mesto plné turistov, ale tiež plné utečencov. Rím je plný pracujúcich ľudí, ale aj ľudí, ktorí nemôžu nájsť prácu, alebo vykonávajú prácu nedostatočne platenú a niekedy nedôstojnú. A každý má právo, aby sa s ním zaobchádzalo s rovnakým postojom prijatia a rovnosti, pretože každý je nositeľom ľudskej dôstojnosti.

Je posledný deň v roku. Čo budeme robiť, ako sa budeme správať v budúcom roku, aby bolo naše mesto trochu lepšie? Rím nového roka bude mať ešte krajšiu tvár, ak bude ešte bohatší na ľudskosť, pohostinnosť, vládnuosť, ak všetci budeme pozorní a veľkorysí k ľuďom v núdzi, ak dokážeme konštruktívne spolupracovať v duchu solidarity pre dobro všetkých. Rím v novom roku bude lepší, ak tu nebudú takí ľudia, ktorí naň pozerajú ‚z diaľky‘, na pohľadnici, ktorí sledujú jeho život iba ‚z balkóna‘, bez toho, aby sa zaujímali o mnohé ľudské problémy, problémy mužov a žien, ktorí sú koniec koncov a v princípe, či sa nám to páči alebo nie, naši bratia. V tejto perspektíve sa Cirkev Ríma cíti zaangažovaná, aby dala svoj vlastný príspevok životu a budúcnosti mesta. A je jej povinnosťou oživovať ho kvasom evanjelia, byť znamením a nástrojom Božieho milosrdenstva.

V tento večer uzatvárame Rok Pána 2013 poďakovaním a tiež prosbou o odpustenie. Oboma: vdakou i prosbou o odpustenie. Ďakujeme za všetky dobrodenia, ktoré nám Boh udelil, a predovšetkým za jeho trpezlivosť a za jeho vernosť, ktoré sa prejavujú v postupovaní času, no jedinečným spôsobom v plnosti času, keď «Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy» (Gal 4,4). Nech nás Matka Božia, v ktorej mene zajtra začneme nový úsek nášho pozemského putovania, naučí prijať Boha, ktorý sa stal človekom, aby tak každý rok, každý mesiac, každý deň bol naplnený jeho večnou Láskou. Nech sa tak stane!“ / Preložil: Jozef Bartkovjak SJ

ZDROJ : <http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20131231026>